

HERCEGOVAC U MEĐIMURJU: "Gospon, dođite po svoj mobitel, kaj ću ja s njim!?"

Objavio **Igor Zovko** - 14. listopada 2024.

Foto: Igor Zovko

PLIVAO NIZ NERETVU, ISPLIVAO 'MED' DRAVOM i MUROM: Poštenje je nešto što je neodvojivo od Međimuraca. Naravno, ima onih koji su nepošteni, ali dok se u drugim krajevima čude ako vam netko vrati izgubljeni mobitel ili lisnicu, Međimurci se čude ako vam ih ne vrate

Piše: **Igor Zovko**

Oteto – prokleta! Stara je to narodna poslovice koja se s koljeno na koljeno prenosila među poštenim svijetom. Stara je i izreka da prilika čini lopova, što se, naravno ne mora, a i ne može odnositi na sve ljude, ma gdje oni živjeli. I znanstveno je netočna.

Postoje gradovi i mjesta, naravno, gdje je veća fluktuacija ljudi u potrebi, sirotinje, koja bi se najela tjeđan dana da na cesti pronađe, šta ja znam, lisnicu sa 100 eura ili nećiji mobitel. Sve je to razumljivo. No ipak, ne volim generalizirati.

Još početkom mog boravka u Čakovcu, prošao sam pokraj malene željeznićke postaje na Buzovcu.

Željeznićka stanica u Buzovcu | Foto: Igor Zovko

Na lijepo cvjetovima i laticama isrćtanom malenom zdanju, uoćio sam natpis: Pronađen mobitel. Obratiti se na pultu. "Golemo", rekoh sam sebi. U nekim meni poznatijim gradovima ovaj bi motel dobio, ne jednu "nogu", već bi to bila stonoga, što je žargon za izgubljeniu stvar koju vam nalaznik neće vratiti.

I tako dan za danom, mjesec za mjesecom, natpis je stajao, kad god bih prišao kraj te malene, simpatićne željeznićke postaje, a vlasnik se oćito nije javljao. Primijetih to svojim sugovornicima u Oceanografskom institutu, kako zovem kafić koji nosi ime po jednom oceanu. Ondje svira isključivo strana rock glazba, pa se može ćuti Jim Morrison i Doors, do Deep Purplea, Zeppelina, Motorheada.

Foto: Igor Zovko

– **Pa kaj, normalno** da bum vrnul ljudima njihovo – govori mi Žare, kao da je uvrijeđen s tom konstataćijom. Vrijeme je prolazilo, sve dok jednog dana, a bila je zapravo noć. ne dođoh u svoje odaje bez – mobitela. Mogao mi je ostati samo u jednom od kafića gdje sam sjeo ćitati knjigu, a mobitel dao konobaru da ga prikljući na punjać. Naravno, sutra me doćekao mobitel, napunjen.

Nije prošlo dugo, zove me Pero, bivši pripadnik Puma. S njim i njegovim suborcem Fritzom, katkad sjednem u Oceanografski institut, razmijeniti knjige i jedni drugima preporučiti novo štivo.

Pero voli povijest, a Fritz je u fazi znanosti i klimatskih tema, skoro pa u "vremenskoj prognozi".

- Fritz, vrijeme ti je da pročitaš malo maštovitije knjige – rekoh, dok Pero s nestrpljenjem čeka moju preporuku.
- Je, Zovko, koju – upita Fritz, a ja ispalih:
- To je "11.000 buzdovana" od Guillaumea Apollinairea, nadrealističan prikaz o ljudskoj iskonskoj prirodi.
- Nisam čitao – reče zamišljeno Fritz.
- A šta ti čitaš, Zovko – upita Pero.
- Još sam na Mitu o Sizifu. Gura se, moj Pero. Moramo – rekoh filozofski, a Pero se nasmija. Naslov po naslov, preporuka po preporuka, i dođe vrijeme da svatko ode spavati.

Pri preturanju džepova, smotan kakav jesam, k'o sajla, ispao mi je mobitel a da ni primijetio nisam. Sutradan me nitko nije mogao dobiti i nastala je panika. Ni tri dana nitko me nije mogao dobiti. Fritz, Pero, Kum... prepali su se za mene. A ja sam se pomirio s mišlju da mi je mobitel dobio krila, a ne noge, pa sam već tražio da zbavim drugi. Fritz me je našao i rekao da je zvao, da se na mobitel javio čovjek i da je mobitel kod njega u – Prelogu!

– Dođite po njega, kaj će meni tuđi mobitel – rekao je Fritz u gospon Preložan. No kako je Fritz morao na posao, nije me mogao odvesti u Prelog. A onda je krenula akcija: Zovem Jasenku da vidim tko je od kolegica doma u Prelogu, a kako ona nije znala, pitala je direktora, onda su zvali u Celine, pa su saznali tko je u Prelogu. Kolegica, pak, koja ondje živi, preuzela je mobitel, odnijela na Celine, gdje inače radi, a njezina kolegica mi ga je donijela u Čakovec.

Učiteljski fakultet | Foto: Igor Zovko

"Golemo", rekao sam sam sebi, pun zahvalnosti tom čovjeku. Oduševljeno sam to prepričavao, a Međimurci su me gledali s čuđenjem.

– Pa kaj, to je normalno, Zovko. Kak ne bi vrnul mobitel – čude se. Provjeravajući općenite podatke o kriminalu u županiji koja ima oko 130.000 ljudi, tek nešto malo više od Mostara, po službenim podacima Policijske uprave Međimurske, u 2023. bilo je 866 kaznenih djela općeg kriminaliteta. Ispada da se svakog dana počini niti tri nezakonita djela. To je, barem po mojem skromnom mišljenju, malo na toliki broj ljudi. Što potvrđuje moje iskustvo da su Međimurci mirni, poštteni, vrijedni u velikoj većini.

Što je bilo s mobitelom? Šlapa kakav jesam, šta šlapa, ja sam zepa, mobitel mi je nakon desetak dana ispao i sav se raspao. Nabavio sam novi. Tješio sam se mislima da je i Einstein bio smotan, ali je bio genijalac.

– – –

Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije

[Privacy and cookie settings](#)

Managed by Google. Complies with IAB TCF. CMP ID: 300
